

31984L0156

17.3.1984.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 74/49

PADOMES DIREKTĪVA**(1984. gada 8. marts)****par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisijām nozarēs, kas nav sārmu metālu hlorīdu elektrolīze**

(84/156/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

tā kā dalībvalstīm šīs robežvērtības jāpiemēro, izņemot gadījumus, kad tās var izmantot kvalitātes mērķus;

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 76/464/EEK (1976. gada 4. maijs) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē⁽¹⁾, un jo īpaši tās 6. un 12. pantu,

tā kā tāpēc, ka piesārņojums, ko izraisa dzīvsudraba izplūde ūdenī, rodas daudzās nozarēs, jānosaka īpašas robežvērtības atbilstoši attiecīgās nozares veidam, kā arī jānosaka kvalitātes mērķi ūdens videi, kurā notiek dzīvsudraba izplūdes šādās nozarēs;

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu⁽²⁾,

tā kā kvalitātes mērķi jānosaka, lai likvidētu dažādu tādu ūdens vides daļu piesārņojumu ar dzīvsudrabu, kuras var ietekmēt dzīvsudraba izplūdes;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁽³⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁽⁴⁾,

tā kā šādi kvalitātes mērķi jānosaka tieši šim nolūkam, nevis lai izstrādātu noteikumus, kas attiecas uz patērētāju aizsardzību vai ūdens vides produktu tirdzniecību;

tā kā Kopienas ūdens vides aizsardzībai pret dažu bīstamo vielu piesārņojumu saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 3. pantu ievieš atļauju iepriekšējās piešķiršanas sistēmu, ar ko nosaka emisijas standartus tās pielikuma I sarakstā iekļautajām vielām; tā kā minētās direktīvas 6. pantā noteikts, ka attiecībā uz šādiem emisijas standartiem nosaka robežvērtības, kā arī attiecībā uz ūdens vidi, ko ietekmējušas šādu vielu izplūdes, nosaka kvalitātes mērķus;

tā kā būtu jāparedz īpaša kontroles procedūra, lai dalībvalstis varētu parādīt, ka kvalitātes mērķi tiek ievēroti;

tā kā I sarakstā iekļauts dzīvsudrabs un tā savienojumi;

tā kā šīs direktīvas efektīvai īstenošanai būtu jāparedz, ka dalībvalstis veic tādas ūdens vides uzraudzību, kuru ietekmējušas iepriekšminētās dzīvsudraba izplūdes; tā kā Direktīvas 76/464/EEK 6. pantā nav paredzētas pilnvaras ieviest šādu uzraudzību; tā kā šādas īpašas pilnvaras nav paredzētas Līgumā, būtu jāizmanto tā 235. pants;

⁽¹⁾ OV L 129, 18.5.1976., 23. lpp.⁽²⁾ OV C 20, 25.1.1983., 5. lpp.⁽³⁾ OV C 10, 16.1.1984., 300. lpp.⁽⁴⁾ OV C 286, 24.10.1983., 1. lpp.

tā kā attiecībā uz izplūdēm no dažu veidu uzņēmumiem, kuriem nav iespējams ne noteikt emisijas standartus, ne veikt emisijas standartu ievērošanas regulāru kontroli tādēļ, ka izplūdes avoti atrodas izklaidus, jāizstrādā īpašas programmas, lai novērstu vai likvidētu šādu uzņēmumu radīto piesārņojumu ar dzīvsudrabu; tā kā pilnvaras nav paredzētas ne Direktīvas 76/464/EEK 6. pantā, ne Līguma īpašos noteikumus, būtu jāizmanto Līguma 235. pants;

tā kā Direktīvā 82/176/EEK⁽¹⁾ noteiktas robežvērtības dzīvsudraba izplūdēm ūdens vidē sārmu metālu hlorīdu elektrolīzes nozarē, kā arī noteikti kvalitātes mērķi ūdens videi, kurā izplūst dzīvsudrabs;

tā kā ir svarīgi, ka Komisija reizi četros gados sniedz ziņojumu par šīs direktīvas ieviešanu dalībvalstīs;

tā kā uz gruntsūdeni attiecas Direktīva 80/68/EEK⁽²⁾, uz to neattiecas šī direktīva;

tā kā industrializācijas līmenis Grenlandē ir ļoti zems šī salas vispārējās situācijas dēļ, un jo īpaši tās mazās apdzīvotības dēļ, kā arī tās teritorijas ievērojamā izmēra un īpašā ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ; tā kā tādēļ šī direktīva nebūtu jāpiemēro attiecībā uz Grenlandi

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šajā direktīvā:

- saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 1. punktu noteiktas emisijas standartu robežvērtības dzīvsudraba izplūdēm no rūpniecības uzņēmumiem, kas noteikti šīs direktīvas 2. panta e) apakšpunktā,
- saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 2. punktu noteikti kvalitātes mērķi attiecībā uz dzīvsudrabu ūdens vidē,
- saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 4. punktu noteikti termiņi, kuros jāievēro tie nosacījumi attiecībā uz esošajām izplūdēm, kas paredzēti dalībvalstu kompetento iestāžu izsniegtajās atļaujās,
- saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 12. panta 1. punktu paredzētas standartmetodes dzīvsudraba satura noteikšanai izplūdēs un ūdens vidē,
- saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktu noteikta kontroles procedūra,
- noteikts dalībvalstu pienākums sadarboties gadījumos, kad izplūdes piesārņo ūdeņus vairākās dalībvalstīs,

— noteikts pienākums dalībvalstīm izstrādāt programmas, lai novērstu vai likvidētu piesārņojumu, ko rada izplūdes 4. panta nozīmē.

2. Šī direktīva attiecas uz visiem Direktīvas 76/464/EEK 1. pantā minētajiem ūdeņiem, kas nav gruntsūdeņi.

2. pants

Šajā direktīvā:

a) "dzīvsudrabs" ir:

- ķīmiskais elements dzīvsudrabs,
- dzīvsudrabs, ko satur kāds no tā savienojumiem;

b) "robežvērtības" ir:

I pielikumā noteiktās vērtības;

c) "kvalitātes mērķi" ir:

II pielikumā noteiktās prasības;

d) "dzīvsudraba apstrāde" ir:

jebkurš rūpniecisks process, kas saistīts ar dzīvsudraba ražošanu vai izmantošanu, vai jebkurš cits rūpniecisks process, kam raksturīga dzīvsudraba klātbūtne;

e) "rūpniecības uzņēmums" ir:

uzņēmums, kurā apstrādā dzīvsudrabu vai jebkuru vielu, kas satur dzīvsudrabu, izņemot rūpniecības uzņēmumu, kurš minēts Direktīvas 82/176/EEK 2. panta d) punktā;

f) "esošs uzņēmums" ir:

rūpniecības uzņēmums, kas darbojas šīs direktīvas paziņošanas dienā;

g) "jauns uzņēmums" ir:

— rūpniecības uzņēmums, kas sācis darboties pēc šīs direktīvas paziņošanas dienas,

— esošs rūpniecības uzņēmums, kurā pēc šīs direktīvas paziņošanas dienas būtiski palielinājusies dzīvsudraba apstrādes jauda.

3. pants

1. Izplūžu robežvērtības un termiņi, kuros tās jāievēro, kā arī izplūžu uzraudzības un kontroles procedūra ir noteikta I pielikumā.

2. Robežvērtības parasti piemēro vietā, kur notekūdeņi, kas satur dzīvsudrabu, iztek no rūpniecības uzņēmuma.

⁽¹⁾ OV L 81, 27.3.1982., 29. lpp.

⁽²⁾ OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.

Ja dzīvsudrabu saturošus notekūdeņus apstrādā ārpus rūpniecības uzņēmuma esošā attīrīšanas iekārtā, kas paredzēta dzīvsudraba iznīcināšanai, dalībvalsts var atļaut robežvērtības piemērot vietā, kur notekūdeņi iztek no attīrīšanas iekārtas.

3. Atļaujās, kas minētas Direktīvas 76/464/EEK 3. pantā, jābūt vismaz tikpat stingriem noteikumiem kā šīs direktīvas I pielikumā paredzētajiem noteikumiem, izņemot gadījumus, kad dalībvalsts ievēro Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktu, pamatojoties uz šīs direktīvas II pielikumu un Direktīvas 82/176/EEK IV pielikumu.

Atļaujas jāpārskata vismaz reizi četros gados.

4. Neierobežojot pienākumus, kas izriet no šā panta 1., 2. un 3. punkta, un Direktīvas 76/464/EEK noteikumus, dalībvalstis var piešķirt atļaujas jauniem uzņēmumiem tikai tad, ja tajos piemēro emisijas standartus atbilstoši labākajiem pieejamiem tehniskajiem līdzekļiem, kad tas ir vajadzīgs piesārņojuma likvidēšanai saskaņā ar minētās direktīvas 2. pantu vai arī konkurences traucējumu novēršanai.

Neatkarīgi no metodes, ko dalībvalsts pieņem, gadījumos, kad tehnisku iemeslu dēļ paredzētie pasākumi neatbilst labākajiem pieejamiem tehniskajiem līdzekļiem, tā pirms atļaujas piešķiršanas sniedz Komisijai pierādījumus, kas apstiprina minēto iemeslu esamību.

Komisija šos pierādījumus nekavējoties nosūta pārējām dalībvalstīm, un cik vien iespējams drīz nosūta visām dalībvalstīm ziņojumu, kurā izteikts tās atzinums par otrajā daļā minēto atkāpi. Vajadzības gadījumā Komisija vienlaikus iesniedz Padomei atbilstošus priekšlikumus.

5. Analīžu standartmetode, ko izmanto dzīvsudraba klātbūtnes noteikšanai, aprakstīta Direktīvas 82/176/EEK III pielikuma 1. punktā. Citas metodes drīkst izmantot tad, ja to noteikšanas robeža, precizitāte un pareizība ir vismaz tādas pašas kā Direktīvas 82/176/EEK III pielikuma 1. punktā paredzētajām metodēm. Notekūdeņu plūsmas mērījumu pareizība noteikta minētās direktīvas III pielikuma 2. punktā.

4. pants

1. Dalībvalstis izstrādā īpašas programmas par dzīvsudraba izplūdēm no dažādiem avotiem, kas nav rūpniecības uzņēmumi un kam nevar faktiski piemērot 3. pantā noteiktos emisijas standartus.

2. Šo programmu mērķis ir novērst vai likvidēt piesārņojumu. Tajās iekļauj vispiemērotākos pasākumus un paņēmienus dzīvsudraba aizstāšanai, aizturēšanai un reģenerācijai. Atkritumus, kas satur dzīvsudrabu, likvidē saskaņā ar Padomes Direktīvu 78/319/EEK (1978. gada 20. marts) par toksiskajiem un bīstamajiem atkritumiem⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti ar 1979. gada Pievienošanās aktu.

3. Īpašās programmas piemēro no 1989. gada 1. jūlija, un tās dara zināmas Komisijai.

5. pants

Attiecīgās dalībvalstis ir atbildīgas par tādas ūdens vides uzraudzību, ko ietekmē izplūdes no rūpniecības uzņēmumiem.

Ja izplūdes ietekmē vairāku dalībvalstu ūdeņus, attiecīgās dalībvalstis sadarbojas, lai saskaņotu uzraudzības procedūras.

6. pants

1. Komisija reizi četros gados sniedz ziņojumu par šīs direktīvas ieviešanu dalībvalstīs, pamatojoties uz informāciju, ko dalībvalstis pēc tās lūguma sniegušas, ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 13. pantu. Attiecīgajā informācijā jo īpaši ietver:

- ziņas par atļaujām, kurās paredzēti emisijas standarti dzīvsudraba izplūdēm,
- inventarizācijas rezultātus par dzīvsudraba izplūdēm 1. panta 2. punktā minētajos ūdeņos,
- dzīvsudraba koncentrāciju noteikšanai izveidotā valsts tīkla veikto mērījumu rezultātus.

2. Ja mainās uzkrātā zinātniskā pieredze, kas galvenokārt attiecas uz dzīvsudraba toksiskumu, noturību un akumulāciju dzīvos organismos un nogulsnēs, vai ja tiek uzlaboti labākie pieejamie tehniskie līdzekļi, Komisija iesniedz attiecīgus priekšlikumus Padomei, lai vajadzības gadījumā noteiktu stingrākas robežvērtības un stingrākus kvalitātes mērķus vai lai noteiktu papildu robežvērtības un papildu kvalitātes mērķus.

⁽¹⁾ OV L 84, 31.3.1978., 43. lpp.

7. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā pasākumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu divos gados pēc tās paziņošanas. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

8. pants

Šī direktīva neattiecas uz Grenlandi.

9. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1984. gada 8. martā

*Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
C. LALUMIERE*

I PIELIKUMS

Robežvērtības, termiņi, kuros tās jāievēro, un izplūžu kontroles un uzraudzības procedūra

1. Tabulā noteikti robežvērtības un termiņi attiecīgajām rūpniecības nozarēm:

Rūpniecības nozare ⁽¹⁾	Robežvērtība, kas jāievēro no:		Mērvienība
	1986. gada 1. jūlija	1989. gada 1. jūlija	
1. Ķīmiskā rūpniecība, kurā izmanto dzīvsudraba katalizatorus:			
a) vinilhlorīda ražošana	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
	0,2	0,1	g/t vinilhlorīda ražošanas jaudu
b) citi procesi	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
	10	5	g/kg pārstrādāta dzīvsudraba
2. Vinilhlorīda ražošanai izmantojamo dzīvsudraba katalizatoru ražošana	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
	1,4	0,7	g/kg pārstrādāta dzīvsudraba
3. Organisko un neorganisko dzīvsudraba savienojumu ražošana (izņemot 2. punktā minētos produktus)	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
	0,1	0,05	g/kg pārstrādāta dzīvsudraba
4. Dzīvsudrabu saturošu galvanisko elementu ražošana	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
	0,05	0,03	g/kg pārstrādāta dzīvsudraba
5. Krāsaino metālu rūpniecība ⁽²⁾			
5.1. Dzīvsudraba reģenerācijas iekārtas	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
5.2. Krāsaino metālu ieguve un attīrīšana	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu
6. Dzīvsudrabu saturošu toksisko atkritumu attīrīšanas iekārtas	0,1	0,05	mg/l notekūdeņu

⁽¹⁾ Robežvērtības tādām rūpniecības nozarēm, kas nav minētas šajā tabulā, izņemot sārmu metālu hlorīdu elektrolīzes nozari, piemēram, papīra un tērauda rūpniecības nozarei vai termoelektrocentrālēm, Padome vajadzības gadījumā nosaka vēlāk. Tīkmēr dalībvalstis patstāvīgi nosaka dzīvsudraba emisijas standartus saskaņā ar Direktīvu 76/464/EEK. Nosakot emisijas standartus, jāņem vērā labākie pieejamie tehniskie līdzekļi, un standartiem jābūt vismaz tikpat stingriem kā tuvākajai salīdzināmajai robežvērtībai, kas noteikta šajā pielikumā.

⁽²⁾ Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, ieviešot šo direktīvu, Komisija saskaņā ar 6. panta 3. punktu iesniedz Padomei priekšlikumus par stingrāku robežvērtību ieviešanu 10 gadus pēc šīs direktīvas paziņošanas.

Tabulā noteiktās robežvērtības atbilst mēneša vidējai koncentrācijai vai mēneša maksimālajai piesārņojuma slodzei.

Izplūdušā dzīvsudraba daudzumus izsaka atkarībā no rūpniecības uzņēmumā izmantotā vai apstrādātā dzīvsudraba daudzuma tajā pašā laika posmā, vai atkarībā no uzstādītās vinilhlorīda ražošanas jaudas.

2. Robežvērtības, kas izteiktas kā koncentrācija, kuru parasti nedrīkst pārsniegt, ir norādītas iepriekš dotajā tabulā attiecībā uz 1. līdz 4. punktā norādītajām rūpniecības nozarēm. Robežvērtības, kas izteiktas kā maksimālā koncentrācija, nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt koncentrāciju, kura izteikta kā maksimālais daudzums, kas dalīts ar ūdens daudzumu, kāds vajadzīgs uz kilogramu apstrādāta dzīvsudraba vai uz tonnu uzstādītās vinilhlorīda ražošanas jaudas.

Tomēr, tā kā dzīvsudraba koncentrācija notekūdeņos ir atkarīga no izmantotā ūdens daudzuma, kas dažādos procesos un iekārtās ir atšķirīgs, vienmēr jāievēro iepriekš dotajā tabulā norādītās robežvērtības, kas izteiktas kā izplūdušā dzīvsudraba daudzums attiecībā pret apstrādāta dzīvsudraba daudzumu vai attiecībā pret uzstādīto vinilhlorīda ražošanas jaudu.

3. Dienas vidējās robežvērtības ir divkārtšotas attiecīgās mēneša vidējās robežvērtības, kas norādītas tabulā.
4. Lai pārbaudītu, vai izplūdes atbilst emisijas standartiem, kas noteikti saskaņā ar šajā pielikumā paredzētajām robežvērtībām, ir jāievieš kontroles procedūra.

Procedūrā jāparedz paraugu ņemšana un analīze, izplūdes plūsmas mērījumi, un attiecīgos gadījumos arī apstrādātā dzīvsudraba daudzuma noteikšana.

Ja apstrādātā dzīvsudraba daudzumu nav iespējams noteikt, kontroles procedūrā var izmantot dzīvsudraba daudzumu, kas varētu būt izmantots, ņemot vērā ražošanas jaudu, par kuru izsniegta atļauja.

5. Ņem paraugu, kas raksturīgs 24 stundu ilgām izplūdes periodam. Mēneša laikā izplūdušā dzīvsudraba daudzumu aprēķina, pamatojoties uz izplūdušā dzīvsudraba daudzumiem diennaktī.

Attiecībā uz rūpniecības uzņēmumiem, kuros dzīvsudraba izplūde nepārsniedz 7,5 kg gadā, var tomēr ieviest vienkāršotu kontroles procedūru.

II PIELIKUMS

Kvalitātes mērķi

Tām dalībvalstīm, kas piemēro Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktā minēto izņēmumu, emisijas standartus, kurus tām jāpieņem un kuru piemērošana tām jānodrošina saskaņā ar minētās direktīvas 5. pantu, noteiks tā, lai attiecīgais kvalitātes mērķis vai mērķi, kas uzskaitīti Direktīvas 82/176/EEK II pielikuma 1., 2. un 3. iedaļā, tiktu ievēroti teritorijā, kuru ietekmē dzīvsudraba izplūdes.

Kompetentā iestāde nosaka katrā atsevišķā gadījumā ietekmētās teritorijas un no Direktīvas 82/176/EEK II pielikuma 1. iedaļā uzskaitītajiem kvalitātes mērķiem izvēlas vienu vai vairākus mērķus, kurus tās uzskata par atbilstīgiem, ņemot vērā ietekmētās teritorijas paredzamo izmantojumu, ievērojot to, ka šīs direktīvas mērķis ir pilnīgi novērst vai likvidēt piesārņojumu.

Kvalitātes mērķu skaitliskās vērtības, kas noteiktas Direktīvas 82/176/EEK II pielikuma 1.2, 1.3 un 1.4 punktā, izņēmuma gadījumos vai tad, kad tas vajadzīgs tehnisku iemeslu dēļ, līdz 1989. gada 1. jūlijam var reizināt ar koeficientu 1,5, par to iepriekš paziņojot Komisijai.
